

Bard vjenčan s morem

*Kao da sam rođen nekada davno
kad se rodilo i more...»*

Među najplodnijim skladateljima i ljubiteljima dalmatinskog slatkog melosa, ubraja se i neobična, osebujna i značajna figura splitskog tvorca i propagatora naše lipe pisme, Ljupče Stipišić, koji je svoju mladost posvetio moru pa njegov lik predstavlja pravog i istinskog barda vjenčanog s morem.

Mlad, poletan uvijek spreman na »pjevanje« mnogo je učinio na polju muzičkog stvaralaštva i širenja slatke dalmatinske melodije, pa ne može se ni zamisliti klapa bilo u kojem mjestu koja nema na svom repertoaru nekoliko njegovih skladba, koje je on kao dobar poznavalac primorske pisme izvrsno uklopio u svakidašnji život malog čovjeka, pomorca i mornara...

Zaslужan je za širenje naše stare i mlade pisme na obalama sunčanog Jadrana, a kao učitelj dalmatinskih klapa osnovao je i prvi sastav koji gaji dalmatinski melos u kojem je bio i umjetnički rukovodilac. To je poznati ansambl »Jeka Jadrana« u kojem radi i djeluje dugi niz godina skladajući svoje najpopularnije skladbe kao što su: Dupin, Bulin, Paron Toni i još mnoge druge, za koje je dobio i najviša priznanja naše drage široke publike i kritike, koja ne tetoši skladatelje i bez milosti sve ruši, ukoliko to nisu prvorazredne melodije, jer takva je nemilosrdna naša glazbena kritika, što je uostalom svima dobro poznato sa raznih festivala i priredaba.

Njegova pjesma »Uz gradele«, tipično mornarska, dobila je visoko priznanje na festivalu Melodije Jadrana godine 1964. te je i nagrađena.

Obilazeći naša mala mjesta stiže u Vela Luku gdje obrazuje sastav mornara i ribara, glazbeno ih svojim urođenim muzičkim instinktom uzdiže, i s njima postiže odličan uspjeh. Snimke dviju ploča sa omiljenim našim pjesmama to i potvrđuju. Na ovim pločama nalazi mjesto pod suncem za našeg malog čovjeka koji se upušta u neravnopravnu borbu sa velikom i nepreglednom slanom stihijom. Ti divni motivi i slatkij dalmatinski pečat u melosu, koji je na putu da osvoji sve više i više terena naše lipe domovine, ogledaju se u kompozicijama Noštromo se tuži, Mali od kužine i Morski vuci.

Istražuje postanak starih pjesama, koje još uvijek u narodu žive intenzivnim životom i, sjećajući najstarije

Ljupče Stipišić

ljubitelje našeg melosa, krče put do one visine, koja im obzirom na njihov sadržaj i pripada.

S malim je brodom posjetio sve naše uvale i obilazeći ribarska naselja uvijek u potrazi za starim, da postane »novo«, od iskonskog suvremeno, mnoge je krasne starsinske napjeve otrgnuo iz zaborava, a ta lutanja i istraživanja urodila su lijepim plodom, pa je mnoga slatka, stara melodija umjesto da sa svojim žiteljima bude pokopana, spašena...

Napisao je oko 200 dalmatinskih pjesama u kojima se zrcale mane i odlike ljudi uz more, uvijek zaljubljen u plave valove, bijeli žal i sunce pod kojim bijeli galebovi još ljepše klikću kao što i on »pjeva«...

I kao da slatkim tonovima glazbenog umijeća nije dovoljno ocrtao život primoraca i mornara, on u predahu kad njegova lira miruje, od prirode poletan i pokretan, hvata čarobnu slikarsku paletu i ožvljuje na platnu bezbroj prirodnih krasota naše divne Dalmacije. Niču slike i stvaraju zbirku od kojih jednu ovdje i donosimo. Ta slika predstavlja brodovlje kao simbol puta i kretanja kao što se i on neprestano nalazi u nekom pokretu bilo kad sklada ili slika. Bilo bi poželjno kad bi, ukoliko mu prilike i vrijeme dopuste, da sa jednom izložbom izađe pred svoju dragu publiku, koja bi mu i tom zgodom dokazala da ga poštuje i voli, kao što voli i sve njegove lipe pisme.

Kao svestrani umjetnik pomalo i piše, iako mu književnost nije u prvom planu, ali treba naglasiti da mu je izašla knjiga aforizama od kojih ovdje neke i citiram.

Ipak njegova glavna preokupacija je uzdizanje mladih pjevača dalmatinskog melosa. On je vođa i pedagog najkvalitetnijih klapa koje djeluju na području reproduktivne glazbe tog žanra kao što je Jedinstvo — Split, Sastav Dalmacija — cement (D. C.) u Vranjicu, Oktet Trogir u Trogiru kuda stalno putuje.

Uz veliki broj komponiranih pjesama na primorski melos, snimio je oko šezdeset gramofonskih ploča i veći broj emisija na televiziji.

Da završimo. Ljupče Stipišić, taj plodan skladatelj naše slatke pisme, slikar i aforizmičar, živi skromnim i povučeni životom pravog pregaoca, učitelja mladih i propagatora drage i slatke dalmatinske pjesme.

-0-

Ljupče Stipišić: Aforizmi iz njegove nedavno izašle zbirke pod nazivom »Akvarij za spermatonaute«.

Budući su nestale VJETRENJAČE Don Quihoti jurišaju na tvorničke dimnjake.

Milijune ljudi više interesira da zakorače u vlastiti stan nego u SVEMIR.

BOGataš se bez razloga ne osjeća BOGom.

Dlanovima jedni rade a drugi zarađaju!

Mornari tuku more, pješaci cipele i žene.

Sva mora su crna mora.

Čovjek je jedina »zvjerka« nad kojom nikada nije stavljen — LOVOSTAJ.